

О. А. Воронина

Штанко Володимир Олексійович

ШТАНКО Володимир Олексійович (04. 04. 1981, Київ) — графік. Син [Олексія](#) та [Катерини](#) Штанків. Премія імені Н. Забіли (2009), імені Г.-К. Андерсена (м. Базель, Швейцарія, 2012; за ілюстрації до видання «Вечори на хуторі біля Диканьки» М. Гоголя); відзнака «Білі ворони-2012» на Франкфуртському книжковому фестивалі (Німеччина, 2012; за ілюстрації до книжки «Казка про Старого Лева» М. Савки). Член НСХУ (2018). Закінчив Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури (Київ, 2006; викладачі [Г. Галинська](#), [В. Перевальський](#), [В. Мітченко](#)), асисентуру-стажування при ній (2009; викладач Г. Галинська). Відтоді — на творчій роботі. Основна галузь — графіка, книжкова ілюстрація. Співпрацює з видавництвами «Дитяча преса», «Грані-Т», «Знання», «Навчальна книга — Богдан» (усі — Київ), «Видавництво Старого Лева» (Львів), «Теза» (Вінниця). Ілюструє переважно книжки для дітей. Художник приділяє багато уваги психології персонажів; його герої кумедні й дотепні; їхні зображення створюють теплу атмосферу, покращують настрій юних читачів. Проілюстрував значну кількість видань, зокрема «Павучок із бабиного літа» В. Чухліба (К., 2004), «Габріель і сталевий лісоруб» М. та С. Дяченків (Вінниця, 2005), «Людвігові Хитрому — ура, ура, ура!» Я. Екгольма (Львів, 2008), «Зелена квітка тиші» М. Григоріва (2010), «Таємне товариство Боягузів та Брехунів» (2012), «Таємне товариство Ботанів» (2017), «Таємне товариство Близнюків» (2018), «Таємниця Пурпурової планети», «Таємне товариство Блазнів» (обидва — 2019; усі — Київ) Лесі Ворониної, «Метелик, який тупнув ніжною» (Львів, 2012), «Як написали найпершого листа» (2017), «Як вигадали абетку» (2018), «Як вигадали табу» (2019), «Як Кіт блукав, де заманеться», «Як Верблюд став горбатим. Як Кит став вусатим» (обидва — 2020), «Як Краб грався морем», «Як Носоріг шкуру здобув. Як Кенгуру став цибатим» (обидва — 2021; усі —

Тернопіль) Дж.-Р. Кіплінґа, «Чарівний пагорб» Г.-Х. Андерсена (2013), «Казки Різдва» Б. Матіяш (кн. 1—2, 2013—14), «Слон Трубальський» Ю. Тувіма (2016; усі — Львів), «Лось» (2018), «Сім'я дикої качки» Є. Гуцала (обидва — Київ), «Родинна абетка» (обидва — 2019), «День народження Старого Лева» (у збірці «Нові казки Старого Лева», 2021) М. Савки (обидва — Львів), «Паровозик раз-два-три» В. Чернишенка (Тернопіль, 2024). Учасник всеукраїнських мистецьких виставок від 2004. У Києві 2013 відбулася виставка робіт родини Штанків.

Фотоілюстрації

Основні твори

літографії — «Натхнення» (2002), «Львівські сутінки» (2007); «Сутінки» (2004), акварельований офорт «Думи про Україну» (2005), «Нашестя Чеширських Котів» (обидва — 2005).

Рекомендована література

1. Грант Президента України. Володимир Штанко: Буклет. К., 2009.

Бібліографічний опис:

Штанко Володимир Олексійович / О. А. Воронина // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883025>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).